EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 17.12.2009
COM(2009) 687 galīgā redakcija

KOMISIJAS ZIŅOJUMS

saskaņā ar 4. un 5. pantu Padomes 2006. gada 5. oktobra Lēmumā, ar ko izveido mehānismu, lai savstarpēji apmainītos ar informāciju par dalībvalstu pasākumiem patvēruma un imigrācijas jomā

SATURS

1. IEVADS 3
2. PASĀKUMI 3
3. VISPĀRĒJS PĀRSKATS 4
4. NOSŪTĪTĀ INFORMĀCIJA 4
5. NOVĒRTĒJUMS 9
6. SECINĀJUMI 10
PIELIKUMS: 11

1. IEVADS

Tieslietu un iekšlietu padome 2005. gada 14. aprīļa sanāksmē pieņemtajos secinājumos aicināja izveidot savstarpējas informēšanas sistēmu starp dalībvalstu iestādēm, kas ir atbildīgas par migrācijas un patvēruma politiku. Saistībā ar šo lūgumu Komisija 2005. gada oktobrī iesniedza priekšlikumu Padomes lēmumam par savstarpējas informēšanas procedūras izveidi attiecībā uz dalībvalstu pasākumiem patvēruma un imigrācijas jomās[1]. Padome 2006. gada 5. oktobrī pieņēma lēmumu (2006/688/EK)[2].

Ar šo lēmumu izveido sistēmu drošai dalībvalstu savstarpējas informācijas apmaiņai un savstarpējām konsultācijām par valstu pasākumiem, ko tās paredz veikt vai ko tās nesen ir veikušas, ja šādi pasākumi ir darīti zināmi atklātībā un ja tie varētu radīt nopietnas sekas vairākām dalībvalstīm vai Eiropas Savienībai kopumā.

Lēmuma 4. pantā noteikts, ka Komisija reizi gadā sagatavo vispārēju ziņojumu, kurā apkopota būtiskākā dalībvalstu nosūtītā informācija. Šo vispārējo ziņojumu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei, un tas ir pamatā apspriedēm ministru līmenī par attiecīgo valstu politiku patvēruma un imigrācijas jomā.

Lēmuma 5. pantā noteikts, ka Komisija izvērtē mehānisma darbību divus gadus pēc šā lēmuma spēkā stāšanās un regulāri arī turpmāk. Vajadzības gadījumā Komisija ierosina tā grozījumus.

Tā kā vienlaicīgi ir pagājis divu gadu laikposms mehānisma darbības izvērtēšanai, Komisija uzskata par piemērotu vienā dokumentā apvienot ziņojumu (4. pants) un novērtējumu (5. pants). Tādējādi varēs sniegt vispusīgu pārskatu par savstarpējas informēšanas mehānisma pirmo darbības periodu.

2. PASĀKUMI

Lēmums stājās spēkā 2006. gada 4. novembrī. Mehānisms tiek izmantots kopš 2007. gada aprīļa. Saskaņā ar lēmuma 3. pantu Komisija izveidoja īpašu interešu grupu saistībā ar interneta sakaru tīkla *CIRCA* (saziņas un informācijas resursu centra administrators) platformu un sniedza piekļuvi dalībvalstu norīkotiem valstu kontaktpunktiem.

2008. gada septembra beigās visas dalībvalstis bija norīkojušas savus valstu kontaktpunktus. Piekļuve tika nodrošināta apmēram 60 valstu ekspertiem, un pieprasīto piekļuves atļauju skaits dažādās dalībvalstīs bija atšķirīgs — no vienas līdz piecām.

Lai atbalstītu valstu kontaktpunktus un ekspertus iepazīstinātu ar tīklu, Komisija 2007. gada februārī rīkoja *CIRCA* semināru un 2007. gada decembrī papildu apmācību semināru. Decembrī rīkotais seminārs bija arī apspriežu forums, lai veiktu mehānisma darbības pirmo sešu mēnešu provizorisku analīzi. Trešais seminārs, kurā galvenā uzmanība tika pievērsta šā ziņojuma iespējamajam saturam, tika rīkots 2008. gada aprīlī.

---

1 COM(2005) 480, galīgā redakcija.

2 OV L 283, 14.10.2006., 40. lpp.

Vienlaicīgi Imigrācijas un patvēruma komitejā Komisija dalībvalstis informēja par būtiskāko dalībvalstu nosūtīto informāciju. Balstoties uz aptaujas anketu, komiteja apsprieda veidus, kā uzlabot šā mehānisma izmantošanu. Savā 2009. gada 8. jūnija sanāksmē komiteja tika arī informēta par ziņojuma un vērtējuma gatavošanu. Ziņojuma daļa, kurā bija sniegti vienīgi fakti, tika nosūtīta informācijas pārbaudei savstarpējas informēšanas mehānisma kontaktpunktiem.

3. VISPĀRĒJS PĀRSKATS

Laikposmā no 2007. gada aprīļa līdz 2009. gada 30. septembrim informāciju, izmantojot savstarpējas informēšanas mehānismu, nosūtīja 16 dalībvalstis. Šī informācija aptvēra 45 dažādus pasākumus. Gandrīz 50 % paziņojumu (21) attiecās uz pieņemtajiem tiesību aktiem, savukārt tikai četri paziņojumi attiecās uz tiesību aktu projektiem. Kopā piecas dalībvalstis sniedza deviņus paziņojumus par plānoto politiku un ilgtermiņa programmām. 11 dalībvalstis nekādu informāciju nesniedza (skatīt pielikumu). Lai arī dažos laikposmos notika intensīvāka apmaiņa ar informāciju, 2009. gadā ar savstarpējas informēšanas mehānisma starpniecību tika nosūtīti tikai četri paziņojumi.

Paziņotās informācijas formāts ne vienmēr bija vienāds. Saskaņā ar lēmuma 2. panta 2. punktu informāciju dara zināmu, izmantojot šim lēmumam pievienoto ziņojuma veidlapu un iespējamības gadījumā visam tekstam pievienojot interneta saiti. Tomēr dažos gadījumos dalībvalstis minēto veidlapu neizmantoja un nosūtīja vienīgi attiecīgā pasākuma tekstu. Tas iespējams apgrūtināja informācijas efektīvu saņemšanu, jo ieinteresētās dalībvalstis nespēja uzreiz saprast pasākuma būtību vai tā iespējamo ietekmi. Turklāt veidlapas ir aizpildītas atšķirīgi. Dažas veidlapas ietver samērā visaptverošu (tomēr kodolīgu) informāciju, savukārt citas veidlapas ietver tikai virspusēju aprakstu, no kā nevar izdarīt secinājumus par pasākuma raksturu.

Turklāt dažos gadījumos veidlapa vispār netika iesniegta, angļu valodā tika norādīts tikai attiecīgā pasākuma nosaukums, savukārt teksts tika nosūtīts tikai oriģinālvalodā. Tā rezultātā pastāvēja varbūtība, ka informācija netiks saprasta. Jāatgādina, ka saskaņā ar lēmuma pielikumu dalībvalsts iztulko pasākuma pilnu nosaukumu, tā īsu aprakstu un savas piebildes un apsvērumus vienā no Eiropas Savienības iestāžu oficiālajām valodām, kas nav attiecīgās dalībvalsts oficiālā valoda.

4. NOSŪTĪTĀ INFORMĀCIJA

Plānotā politika un ilgtermiņa programmas

Apvienotā Karaliste 2007. gada 20. aprīlī nosūtīja divus dokumentus, ko 2007. gada martā pieņēma Iekšlietu ministrija, proti, „Apvienotās Karalistes **robežu** aizsardzība — mūsu redzējums un nākotnes stratēģija” un „Noteikumu īstenošana — stratēģija, lai nodrošinātu un īstenotu **imigrācijas tiesību aktu** ievērošanu”. Šajos dokumentos ir izklāstīta Lielbritānijas iestāžu jaunā pieeja attiecībā uz robežpolitiku un imigrācijas noteikumu īstenošanu.

Spānija 2007. gada 25. jūnijā paziņoja par “Stratēģisko plānu **pilsonības un integrācijas** jomā”, kurā ir izklāstīta Spānijas integrācijas stratēģija 2007.-2010. gadā.

Rumānija 2008. gada 17. aprīlī paziņoja par valdības lēmumu saistībā ar **valsts imigrācijas stratēģijas** 2007.-2010. gadam apstiprināšanu.

Nīderlande 2007. gada 13. aprīlī paziņoja par nodomu pieņemt **noteikumus, ar kuriem pārstrādāt likumu par ārvalstniekiem**.

Nīderlande 2008. gada 1. augustā paziņoja arī par tieslietu ministra un ministra vietnieka vēstuli Parlamenta priekšsēdētājam saistībā ar **1951. gada Konvencijas par bēgļu statusu 1.panta F punkta piemērošanas** analīzi. Vēstulē, kas datēta ar 2008. gada 9. jūniju, ietverti secinājumi, kas izriet no Nīderlandes politikas novērtējuma saistībā ar 1951. gada Konvencijas 1.panta F punkta piemērošanu.

Turklāt **Nīderlande** 2008. gada 29. septembrī dalībvalstīm paziņoja par **"Mūsdienīgas migrācijas politikas plānu"**. Šo plānu 2008. gada 27. jūnijā iesniedza Nīderlandes parlamentam, un tajā ir ietverts Nīderlandes valdības priekšlikums **par to ārvalstnieku uzņemšanu un uzturēšanos**, kuri vēlas pastāvīgi uzturēties Nīderlandē.

Visbeidzot, **Nīderlande** 2009. gada 12. februārī paziņoja par dokumenta **"Efektīvāka patvēruma un atgriešanas politika"** pieņemšanu. Šajā dokumentā ir izklāstīti valdības plāni attiecībā uz rūpīgākas un ātrākas patvēruma procedūras izveidi, kas veicinās arī to patvēruma meklētāju atgriešanu, kuru pieprasījums ir noraidīts.

Zviedrija 2008. gada 9. decembrī paziņoja **par Zviedrijas Migrācijas pārvaldes starptautiskās stratēģijas** pieņemšanu. Šis dokuments ir vispārēja starptautiska stratēģija, kas aptver Migrācijas pārvaldes darbības jomu un ko 2008. gada jūnijā pieņēma tās ģenerāldirektors.

Tiesību aktu projekti

Plašāka informācija par patvēruma meklētāju uzturēšanās legalizāciju **Nīderlandē** (iepriekš norādīta kā plānotā politika) tika sniegta 2007. gada 7. maijā un 5. jūnijā. Saskaņā ar noteikumiem ārvalstniekiem, kas ir iesnieguši patvēruma pieteikumu līdz 2001. gada 1. aprīlim un kas Nīderlandē bez pārtraukumiem ir dzīvojuši kopš 2001. gada 1. aprīļa, piešķir *ex officio* uzturēšanās atļauju. Saskaņā ar regulu atļauju nepiešķir ārvalstniekiem, kas rada apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai valsts drošībai. Ārvalstniekiem, kuri saistībā ar dažādām procedūrām ir minējuši viltotu identitāti vai pilsonību un kuru identitāte vai pilsonība ir atzīta par nepatiesu, saskaņā ar noteikumiem atļauju nepiešķir.

Itālija 2007. gada 3. maijā paziņoja par tiesību akta projektu, ar ko groza **imigrācijas noteikumus** un nosacījumus ārvalstniekiem un kas cita starpā ietver **priekšrocības augsti kvalificētiem strādniekiem** (pētniecības, zinātnes, kultūras, mākslas, vadības, izklaides industrijas un sporta jomā), lai viņiem ātri piešķirtu uzturēšanās atļauju uz termiņu ne ilgāku par pieciem gadiem, kā arī **pasākumus efektīvas atgriešanas politikas izveidei**.

Itālija 2007. gada 8. novembrī paziņoja par Senāta tiesību akta projektu Nr. 1201 par intervences pasākumiem cīņā pret **nelegālu darbinieku** ekspluatāciju, kura mērķis ir labāk aizsargāt migrējošos darba ņēmējus un noteikt **stingrākas sankcijas darba devējiem**.

Čehijas Republika 2008. gada 17. jūnijā paziņoja par tiesību akta projektu par **likumīgo migrāciju**, ar ko ievieš **"zaļo karti"**. Tam bija jāstājas spēkā 2009. gada vidū. Bija paredzēts, ka „zaļā karte" būs dokuments, kas Čehijas Republikas teritorijā būs derīgs gan kā darba, gan uzturēšanās atļauja un kas īpašos gadījumos būs ilgtermiņa uzturēšanās atļauja nodarbinātības vajadzībām.

Pieņemtie tiesību akti

Slovākijas Republika 2007. gada 8. martā paziņoja par izmaiņām jaunajā **likumā par patvērumu**, ar ko ieviesa papildu aizsardzības jēdzienu. Slovākijas Republika 2008. gada 31. janvārī paziņoja par **turpmākiem grozījumiem** likumā par patvērumu.

Ungārija 2007. gada 2. jūlijā paziņoja par jauno Ungārijas **tiesību aktu par imigrāciju** ("2007. gada II likums par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos"). Jaunais tiesību akts, kas stājās spēkā 2007. gada 1. jūlijā, galvenokārt ir paredzēts Ungārijas tiesību aktu saskaņošanai ar attiecīgajiem ES tiesību aktiem, jo īpaši Šengenas *acquis*.

Šajā pašā datumā **Ungārija** paziņoja par jauno "2007. gada LXXX likumu par **patvērumu**", ko pieņēma 2007. gada 25. jūnijā un kas stājās spēkā 2008. gada 1. janvārī. Jaunā likuma mērķis galvenokārt ir nodrošināt attiecīgo EK direktīvu (Kvalifikācijas direktīva, Patvēruma procedūru direktīva un Uzņemšanas direktīva) izpildi, un ar to cita starpā Ungārijas tiesību aktos tiek ieviests papildu aizsardzības jēdziens. Jaunā likuma teksts angļu valodā tika iesniegts 2007. gada 21. decembrī.

Visbeidzot, 2009. gada 18. augustā Ungārija iesniedza Valdības Dekrētu Nr. 113/2007 un Nr. 114/2007 tekstu par 2007. gada I likuma **par to personu uzņemšanu un uzturēšanos, kurām ir tiesības uz brīvu pārvietošanos un uzturēšanos**, īstenošanu, ar ko īsteno likumu par brīvu pārvietošanos, kas stājās spēkā 2007. gada 1. janvārī.

Malta 2007. gada 6. jūlijā paziņoja par jauniem tiesību aktiem, ar kuriem valsts tiesību aktos transponē Direktīvu 2003/86/EK par **tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos** trešo valstu pilsoņiem.

Šajā pašā datumā **Polija** paziņoja par nodarbinātības un sociālās politikas ministra 2007. gada 27. jūnija rīkojumu, ar ko groza rīkojumu par ārvalstnieku darbu, kam nav vajadzīga **darba atļauja**. Bija paredzēts, ka jaunie noteikumi sekmēs gan ārvalstnieku **legālo nodarbinātību**, gan novērsīs darbaspēka trūkumu jo īpaši lauksaimniecības un celtniecības nozarē. Rīkojums stājās spēkā 2007. gada 5. jūlijā.

Turklāt **Polija** 2008. gada 31. janvārī paziņoja par turpmākiem grozījumiem rīkojumā par ārvalstnieku darbu, kam nav vajadzīga darba atļauja. Sākotnējais laikposms (līdz 3 mēnešiem) tika pagarināts uz maksimālo 6 mēnešu periodu 12 mēnešu laikā. Rīkojums stājās spēkā 2008. gada 1. februārī.

Visbeidzot, **Polija** 2007. gada 20. jūlijā paziņoja par 2007. gada 24. maija likumu, ar ko groza likumu par ārvalstniekiem (un dažus citus likumus). Ar šo likumu bija paredzēts ieviest Direktīvu 2005/71/EK un Direktīvu 2004/114/EK. Turklāt grozījums ietver uzturēšanās legalizēšanas **instrumentu ārvalstniekiem, kas** Polijas Republikas teritorijā **uzturas nelegāli** bez pārtraukumiem vismaz kopš 1997. gada 1. janvāra un kas līdz pat sešiem mēnešiem pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas iesniedz pieteikumu uzturēšanās atļaujai uz noteiktu laika periodu — 1 gadu. Šis likums stājās spēkā 2007. gada 20. jūlijā.

Vācija 2007. gada 27. septembrī paziņoja par jaunu tiesību aktu, ar ko groza Vācijas **likumu par imigrāciju**. Šā likuma galvenais mērķis bija vienpadsmit direktīvu īstenošana. Turklāt likumā par uzturēšanos, kas stājās spēkā 2005. gada 1. janvārī, ir izdarīti grozījumi, lai cīnītos pret fiktīvām un piespiedu laulībām, palielinātu iekšējo drošību, sekmētu ārvalstnieku integrāciju (tostarp pieļaujamo uzturēšanos dažām trešo valstu valstspiederīgo kategorijām) un atvieglotu to ārvalstnieku ieceļošanu Vācijā, kuri vēlas šeit uzsākt uzņēmējdarbību.

Portugāle 2007. gada 6. novembrī paziņoja par jauniem tiesību aktiem (2007. gada 4. jūlija Likums Nr. 23/2007 un 2007. gada 5. novembra Dekrēts Nr. 84/2007), ar ko apstiprina

ārvalstnieku ieceļošanas un uzturēšanās valsts teritorijā un **izceļošanas un izraidīšanas** no valsts teritorijas **tiesisko regulējumu**. Ar šo likumu Portugāle valsts tiesību aktos transponēja vairākas direktīvas, jo īpaši par legālo migrāciju.

Slovēnija 2008. gada 12. martā paziņoja par "Likumu par starptautisko aizsardzību", kas stājās spēkā 2008. gada 1. janvārī. Ar likumu par starptautisko aizsardzību Slovēnija valsts tiesību aktos transponēja **direktīvas par patvērumu**. Bez direktīvās minētajiem pienākumiem ar šo likumu tiek ieviesta jauna nodaļa par **pastāvīgu pārcelšanos**, balstoties uz kvotām.

Čehijas Republika 2008. gada 8. aprīlī paziņoja par grozījumiem Likumā Nr. 326/1999 Coll. par ārvalstnieku uzturēšanos Čehijas Republikas teritorijā, kas stājās spēkā 2007. gada 21. decembrī. Likums par ārvalstnieku uzturēšanos Čehijas Republikas teritorijā ir tiesību pamatakts, kas ietver tiesību normas par to **ārvalstnieku tiesībām un pienākumiem**, **kuri likumīgi uzturas** Čehijas Republikas teritorijā un kuri ieceļo teritorijā, kā arī par vīzu kārtošanu, izraidīšanu utt. Galvenie grozījumi attiecas uz Direktīvas 2005/71/EK un Direktīvas 2001/51/EK transponēšanu, ārvalstnieku, kuri pieprasa vīzu, pienākumu ļaut viņus nofotografēt un noņemt viņu pirkstu nospiedumus, nosacījuma par čehu valodas prasmju apliecināšanu ieviešanu, lai varētu iesniegt pieteikumu pastāvīgas uzturēšanās atļaujas saņemšanai, un jauniem noteikumiem par noziedzīgiem nodarījumiem, kuri tiek veikti ar nolūku saņemt uzturēšanās atļauju Čehijas Republikā saistībā ar „fiktīvām laulībām".

Zviedrija 2008. gada 8. aprīlī paziņoja par grozījumiem **Zviedrijas likumā par ārvalstniekiem** un **rīkojumā par ārvalstniekiem**, kas stājās spēkā jau 2006. gada sākumā. Likumā par ārvalstniekiem cita starpā ir ietverti pasākumi attiecībā uz nosacījumiem, ar kādiem ārvalstnieks var ieceļot, uzturēties un strādāt Zviedrijā, attiecībā uz vīzām, uzturēšanās tiesībām, bēgļiem un personām, kam citu apsvērumu dēļ ir nepieciešama aizsardzība, attiecībā uz ilgtermiņa uzturēšanās statusu Zviedrijā trešo valstu valstspiederīgajiem, aizturēšanu, iebraukšanas atteikuma un izbraukšanas rīkojuma izpildi, apelācijas procedūrām, juridisku palīdzību un pagaidu aizsardzību. **Rīkojumā par ārvalstniekiem** ir ietverti noteikumi par ceļošanas dokumentiem, vīzām, uzturēšanās tiesībām, uzturēšanās atļaujām, darba atļaujām, kontrolēm un piespiedu pasākumiem, pienākumu sniegt informāciju un ieceļošanas atteikumu, izraidīšanu utt.

Austrija 2008. gada 16. aprīlī nosūtīja federālā likuma par apmešanos un uzturēšanos Austrijā (**Likums par apmešanos un uzturēšanos**) un federālā likuma par patvēruma piešķiršanu (2005. gada **likums par patvērumu**) tekstu. Abi šie likumi stājās spēkā 2006. gada 1. janvārī.

Austrija 2009. gada 13. augustā nosūtīja tekstu **grozījumiem likumā par patvērumu, apmešanos un uzturēšanos**, 2009. gada 1. aprīļa **likums par ārpolitiku**.

Grieķija 2007. gada 10. maijā paziņoja par **uzturēšanās legalizēšanas kārtību** konkrētām trešo valstu valstspiederīgo kategorijām. Likuma 3536/2007 18. panta 4. punktā noteikta uzturēšanās legalizēšanas kārtība saistībā ar konkrētām to trešo valstu valstspiederīgo kategorijām, kuri dzīvoja Grieķijā līdz 2004. gada 31. decembrim un kuri kopš šā datuma turpina dzīvot Grieķijā, ja viņi nerada apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai un valsts drošībai. Attiecīgās personas iesniedz konkrētus pierādījumus, lai dokumentētu savu uzturēšanos Grieķijā. Uz minēto valstspiederīgo laulāto un mazgadīgiem bērniem noteikumi attiecas atsevišķi.

Grieķija 2008. gada 15. maijā, atsaucoties uz Padomes lēmuma 2. panta 4. punktu, paziņoja par Prezidenta Dekrētu Nr. 106/2007 par Direktīvas 2004/38/EK transponēšanu. Šajā pašā datumā tika sniegta informācija par starpministriju lēmumu Nr. 16928/17-8-07 par **grieķu valodas zināšanu**, kā arī par Grieķijas vēstures un kultūras pārzināšanas apliecināšanu trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri vēlas pieteikties **pastāvīgā iedzīvotāja statusam**, kurā grozījumi izdarīti ar starpministriju lēmumu Nr. 999/03-3-08.

Spānija 2008. gada 23. septembrī paziņoja par jauniem tiesību aktiem par **atbalstu** trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ir bezdarbnieki, saistībā ar viņu **brīvprātīgu atgriešanos** savā izcelsmes valstī. Pasākums, ko pieņēma ar 2008. gada 19. septembra Valdības Dekrētu Nr. 4/2008, paredz iespēju divās daļās maksāt bezdarbnieku pabalstu trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ir bezdarbnieki, kuri Spānijā likumīgi uzturas un nolemj labprātīgi atgriezties savā izcelsmes valstī. Pastāv vispārējs noteikums, ka darbiniekiem jābūt to trešo valstu valstspiederīgajiem, ar kurām Spānija ir parakstījusi divpusējus nolīgumus par sociālo nodrošinājumu.

Augstāko tiesu galīgie nolēmumi

Informācija netika saņemta.

Administratīvie lēmumi, kas skar trešo valstu valstspiederīgo lielu grupu vai kuriem ir vispārējs raksturs

Itālija 2007. gada 3. maijā paziņoja par iekšlietu ministra un ģimenes lietu ministra pieņemtu direktīvu par **nepilngadīgu ārvalstnieku uzturēšanos** un apkārtrakstu par uzturēšanās **atļaujas** izsniegšanu **sportistiem amatieriem, kas nav ES valstu valstspiederīgie**.

Turklāt **Itālija** 2007. gada 6. decembrī paziņoja par iekšlietu ministra lēmumu saistībā ar **uzturēšanās atļaujām**, **kas izsniegtas** to imigrantu **sociālajai aizsardzībai**, kuri ir pakļauti ekspluatējošiem darba apstākļiem.

Spānija 2007. gada 25. jūnijā paziņoja par **ministra rīkojumu, ar ko nosaka vajadzīgos finanšu līdzekļus ārvalstniekiem**, lai tie varētu ieceļot Spānijā, un otru ministra rīkojumu par **fizisku personu ielūguma vēstulēm, kurās ārvalstnieki tiek aicināti ieceļot Spānijā privātiem vai tūrisma mērķiem**.

Turklāt **Spānija** 2007. gada 2. augustā nosūtīja instrukcijas, kurās **noteikta kārtība, kādā tiek izskatīti to trešo valstu valstspiederīgo pieteikumi** uzturēšanās un darba atļaujas saņemšanai Spānijā, **kuri atrodas uz Spānijas kuģa klāja**.

Visbeidzot, **Spānija** 2008. gada 17. janvārī paziņoja par Spānijas Ministru padomes 2007. gada 21. decembra lēmumu, ar ko nosaka **strādnieku no trešām valstīm kvotas** Spānijā 2008. gadā.

Cita informācija

Nīderlande 2007. gada 2. novembrī paziņoja par Valsts padomes Administratīvo tiesību nodaļas lēmumu **pieprasīt Eiropas Kopienu Tiesai sniegt prejudiciālu nolēmumu** jautājumos saistībā ar Direktīvas 2004/83/EK 15. panta (ievadrindkopa) un c) punkta darbības jomu.

Zviedrija 2008. gada 22. jūlijā paziņoja par Zviedrijas Migrācijas pārvaldes ģenerāldirektora pamatnostādnēm (pieņemtas 2008. gada maijā) par **Dublinas regulas piemērošanu** Grieķijai.

Nīderlande 2008. gada 2. oktobrī dalībvalstīm paziņoja par politiskiem lēmumiem **patvēruma** politikas jomā, kuri tika pieņemti attiecībā uz **konkrētām izcelsmes valstīm**. Šie lēmumi attiecas uz informācijas par attiecīgo valsti izmantošanu, lai izvērtētu Nīderlandē iesniegtos patvēruma pieteikumus. Nīderlande 2009. gada 14. augustā iesniedza šā dokumenta **jauno pielikumu**.

5. NOVĒRTĒJUMS

Dalībvalstis un Komisija[3] ir uzsvērušas, ka robežkontroles neesamība Šengenas zonā, kopējā vīzu politika, ciešās ekonomiskās un sociālās attiecības ES dalībvalstu starpā, kā arī kopējās imigrācijas un patvēruma politikas izstrādes rezultātā valsts imigrācijas politikas ietekme nepārprotami sniedzas pāri valstu robežām. Pasākumi, ko viena dalībvalsts veic valsts vai reģionālu apsvērumu dēļ, strauji var ietekmēt citas dalībvalstis. Ņemot vērā iepriekš minēto, regulāra apmaiņa ar informāciju ļauj iegūt labākas zināšanas par citu dalībvalstu politiku, uzlabot koordinēšanu starp tām, ietekmēt jauno ES tiesību aktu kvalitāti un, visbeidzot, uzlabot savstarpējās zināšanas un uzticību.

Var secināt, ka savstarpējas informēšanas mehānisma izmantošana praksē šīs cerības neattaisnoja. Lai arī sniegtās informācijas apjoms nav vienīgais vērtēšanas kritērijs, ir skaidrs, ka šis mehānisms nav pietiekami izmantots. Lai arī saskaņā ar lēmuma 2. panta 1. punktu katras dalībvalsts pienākums ir izvērtēt, vai tās pasākumi valsts līmenī var būtiski ietekmēt vairākas dalībvalstis vai ES kopumā, ir pārsteidzoši konstatēt, ka tikai attiecībā uz nelielu pasākumu skaitu tika uzskatīts, ka tie ietilpst šajā kategorijā. Turklāt samērā daudzas dalībvalstis (BE, BU, CY, DK, EE, FI, FR, IE, LV, LT, LU) nekad nav ziņojušas par pasākumiem, izmantojot savstarpējas informēšanas mehānismu.

Informācijas apmaiņa ar savstarpējas informēšanas mehānisma starpniecību aizvien samazinās, lai arī Komisija vairākos gadījumos ir mudinājusi dalībvalstis izmantot šo sistēmu. Nav skaidrs, kāpēc savstarpējas informēšanas mehānisms pēdējā laikā tiek izmantots tik reti, lai arī dalībvalstis joprojām aktīvi izstrādā imigrācijas un patvēruma politiku. Komisija atzīmē, ka vienlaicīgi ir veiktas aptaujas par iespējamajiem tālejošiem pasākumiem, kas ir apspriesti vai pieņemti citās dalībvalstīs, jo par tiem nav ticis paziņots, izmantojot savstarpējas informēšanas mehānismu. Tas parāda, ka informācijas trūkums patiešām var traucēt savstarpējas uzticības veidošanos, kas ir nepieciešana efektīvai sadarbībai imigrācijas un patvēruma jomā.

Īpašas bažas rada pasākumu paziņošana pirms to pieņemšanas. Iesniegti ir tikai četri tiesību aktu projekti un deviņi pasākumi saistībā ar plānoto politiku vai ilgtermiņa programmām. Zemā aktivitāte šajā lēmumu pieņemšanas procesā noteikti neveicina apmaiņu ar viedokļiem, lai palīdzētu izveidot valstu politiku koordinētāku pieeju.

Komisija atgādina, ka savstarpējas informēšanas mehānisma mērķis bija nodrošināt elastīgu, ātru un nebirokrātisku apmaiņu ar informāciju, ievērojot konfidencialitātes un datu

---

[3] Skatīt, piemēram: Komisijas paziņojums — ceļā uz kopējo imigrācijas politiku, COM(2007) 780 galīgā redakcija.

aizsardzības prasības. Šis mehānisms ir pievienotā vērtība salīdzinājumā ar citiem pastāvošajiem forumiem un mehānismiem ES, jo tie vajadzības gadījumā ne vienmēr sniedz iespēju nodrošināt informācijas nosūtīšanu „īstajā laikā" un uz *ad-hoc* pamata.

6. SECINĀJUMI

Ar informācijas apmaiņas stiprināšanu un kopīgām apspriedēm ES var nodrošināt augsta līmeņa politisko un darbības solidaritāti kopējā imigrācijas un patvēruma politikā. Valstu pasākumi, ko dalībvalstis veic atsevišķi, var vājināt Eiropas vienotību un uzticību tai[4].

Vajadzība sekmēt informācijas apmaiņu šajā jomā uzsvērta arī Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktā, saskaņā ar kuru panākta vienošanās stiprināt savstarpēju apmaiņu ar informāciju par migrācijas jautājumiem, vajadzības gadījumā uzlabojot esošos instrumentus[5].

Paziņojumā, ko Komisija izdeva saistībā ar Stokholmas programmu[6], tika arī norādīts, ka jāuzlabo informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm par uzturēšanās legalizēšanu.

Tādējādi Komisija uzskata, ka efektīvai informācijas apmaiņai joprojām jābūt būtiskam elementam, lai turpinātu izstrādāt ES politiku imigrācijas un patvēruma jomā, jo šajā jomā būs aizvien lielāka vajadzība apmainīties ar informāciju. Tomēr nešķiet, ka savstarpējas informēšanas mehānisms šobrīd darbotos tā, lai sasniegtu šo mērķi.

Tā kā savstarpējas informēšanas mehānisms darboties sācis samērā nesen, Komisija neuzskata par vajadzīgu ierosināt lēmuma grozījumus saskaņā ar 5. pantu. Nekas nenorāda uz to, ka šā lēmuma neapmierinošas piemērošanas iemesli ir saistīti ar tā noteikumiem. Tāpat arī no iepriekšminētajiem semināriem var secināt, ka *CIRCA* tīkla izmantošana neradīja būtiskas tehniskas problēmas.

Komisija uzskata, ka turpmāk būtu vēlams racionalizēt savstarpējas informēšanas mehānisma darbību vispārīgākā sistēmā. Darba metodes ieviešana, lai uzraudzītu Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakta īstenošanu, ir piemērots ietvars, kas kalpos, lai izstrādātu Komisijas gada ziņojumu Padomei. Pirmais ziņojums par šo darba metodi tiks publicēts 2010. gadā, un 2011. gadā paredzēts plašāks ziņojums, lai aptvertu arī saistības, par kurām panākta vienošanās Stokholmas programmas un tai pievienotā Rīcības plāna ietvaros[7].

Tas nozīmē, ka saskaņā ar šo ziņojumu informācija, ko šobrīd paziņo ar savstarpējas informēšanas mehānisma starpniecību, turpmākajos gados tiks sniegta Komisijas gada ziņojumā par pakta īstenošanu.

---

4 Skatīt: Komisijas paziņojums — kopēja imigrācijas politika Eiropai. Principi, darbības un instrumenti, COM(2008) 359.

5 Padomes dokuments 13440/08.

6 Komisijas paziņojums — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa pilsoņu interesēs, COM(2009) 262/4.

7 Komisijas paziņojums — darba metode Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakta īstenošanas uzraudzībai, COM(2009)266 galīgā redakcija.

PIELIKUMS:

DALĪBVALSTU SNIEGTĀ INFORMĀCIJA

Dalībvalstis	**Administratīvs lēmums**	**Pieņemtie tiesību akti**	**Tiesību aktu projekti**	**Tiesu nolēmumi**	**Cita informācija**	**Politikas ieceres, ilgtermiņa programmas**	**Kopā**
Austrija		2					**2**
Beļģija							**0**
Bulgārija							**0**
Kipra							**0**
Čehijas Republika		1	1				**2**
Dānija							**0**
Igaunija							**0**
Somija							**0**
Francija							**0**
Vācija		1					**1**
Grieķija		3					**3**
Ungārija		4					**4**
Īrija							**0**
Itālija	3		2				**5**
Latvija							**0**
Lietuva							**0**
Luksemburga							**0**
Malta		1					**1**
Nīderlande			1		3	4	**8**
Polija		3					**3**
Portugāle		1					**1**
Rumānija						1	**1**
Slovākija		1					**1**
Slovēnija		1					**1**
Spānija	4	1				1	**6**
Zviedrija		2			1	1	**4**
Apvienotā Karaliste						2	**2**
Kopā	**7**	**21**	**4**	**0**	**4**	**9**	**45**